

Проповед на 14-та Неделя след Неделя подир Въздвижение

Братя и сестри,

В днешната неделя Светата Православна Църква ни припомня велико чудо, сторено от нашия Господ Иисус Христос, а именно изцелението на Йерихонския слепец. Това чудо е описано от евангелистите Матей и Марк, като свети Матей говори за двама изцелени слепци. Изглежда обаче, по-известен е слепецът от Йерихон, познат на всички наоколо, затова и свети Лука говори за него. Макар и телесно сляп, Йерихонският слепец вижда онова, което многоучените законници и фарисеи не виждат. Той съзира, че покрай него минава Месията, Помазаникът Княз, предвещан от пророк Даниил, приближава се Спасителят на света, обещан още след изгонването от рая, идва Онзи, Който ще смаже главата на змията, идва Христос Господ.

Затова с цяло гърло и от цялата си измъчена душа Йерихонският слепец вика: **„Помилуй ме, Иисусе, Сине Давидов!“** Той вика без да спре, вика Чудотвореца, знаейки, че Синът Давидов е обещаният Месия.

Така незрящият телесно съзерцава Дошлия в плът Бог. Очите в тъма съзират искрящата божествена светлина на Стария по дни. Онзи, който е най-нисш и отхвърлен от всички, е избран да бъде изцерен и спасен. Спасен е Йерихонският слепец – знаем това, защото той тръгва, вече прогледнал, след своя Изцелител. И всички, всички видели дивното чудо, отдават Богу хвала.

Ето, ние не сме незрящи телесно. Не би трябвало да сме незрящи духовно, след като сме кръстени в името на Отца и Сина, и Светия Дух, и сме наставени в Божия закон на Христовата любов. Но след като сме просветени, след като сме верни – „верни“ се наричат християните от най-древни времена (верни на Христа), след като сме верни, как съвместяваме Христовата истина с лъжата? Как живеем в толкова заблуди, как споделяме суеверия, правим хороскопи, отнасяме се с почит към лъжеучители като Ванга, дядо Влайчо, Дънов, Стойна и всевъзможните екстрасенси и „енергийни“ места, на които е „богата“ нашата земя.

Как говорим за прераждане и минали животи, как гадаем и баем и леем куршуми на нашите внуци? Как прибавяме сквернотата на лъжата в бистрия живителен извор на богопознанието?

Какво ни ползва, че сме православни – членове на апостолската древна Църква, като носим заблудите от езическо и по-ново време, скверни заблуди, срастнали се с нашия светоглед? И което е още по-лошо, и което е по-страшно, когато разберем, че за Църквата това е грях, ние не се вразумяваме, не се покаяваме, а продължаваме с гордо вдигната глава по гибелния път на самомнението. Махваме с ръка, като си казваме, че ние знаем най-добре.

Не, братя и сестри, не е добре, че макар и християни, прогледнали за Христа, ние носим и тъмата на заблужденията. Не сме съсъди на божествената светлина, а напротив – може да служим за съблазън, да подвеждаме с лоши съвети и да даваме пример на хора, с чиста съвест от мъртви дела.

И пак напомням думите на великия Златоуст богослов: ***„Който е познал истината, а търси нещо друго, очевидно, че търси лъжата.“***

Братя и сестри, да не отмине времето на краткия ни земен живот, даден ни за подготовка за вечността, да не отмине това време в погубващата, многообразно прелъстителна примка на лъжата. Защото зад всяка лъжа стои бащата на лъжата, сиреч дяволът, онзи, който открай време беше човекоубиец и воюва непрестанно с всички нас, който е воювал с нашите деди от Адам насетне.

Да се отърсим от заблудите, да следваме Истината, която е Христос, Истината, която не търпи да бъде прекроявана, съгласувана и съвместявана с множеството лъжовни и гибелни неистини и заблуждения.

Господ да ни вразуми и да ни даде ум Христов, по молитвите на Своята пречиста Майка, на небесното Си войнство и на всички светии. Амин!

2024 г.